

Special Economic Zone, Lecture five: Development of and investment in SEZs

1. ການພັດທະນາ ຂພສ

ການພັດທະນາ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຜູ້ພັດທະນາຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ໄດ້ເຊັນລະຫວ່າງຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ລັດຖະບານ, ຕາມຫຼັກການແລ້ວຜູ້ພັດທະນາຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນແຜນໃນການພັດທະນາ ເປັນອັນລະອຽດ ແລະ ຊັດເຈນ, ຊຶ່ງແຜນການດັ່ງກ່າວນີ້ປະກອບດ້ວຍ:

- 1) ການສ້າງແຜນປະຕິບັດງານຮອບດ້ານ;
- 2) ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຂພສ;
- 3) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ.

1.1 ການສ້າງແຜນປະຕິບັດງານຮອບດ້ານ:

ຄະນະບໍລິຫານ ຫຼື ສະພາບໍລິຫານ ຂພສ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງແຜນປະຕິບັດງານຮອບ ດ້ານ ໂດຍອີງໃສ່ແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາຂອງ ຂພສ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ, ໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ເປັນຕົ້ນແຜນພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ແຜນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ, ການສ້າງເຂດຊຸມຊົນ ໃໝ່, ເຂດທ່ອງທ່ຽວ, ເຂດວັດທະນະທຳ, ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ, ແຜນຜະລິດສິນຄ້າສິ່ງອອກ, ແຜນການດຶງດູດການລົງທຶນ, ແຜນການຕະຫຼາດ, ແຜນງານບຸກຄະລາກອນ ແລະ ແຮງງານ, ແຜນງົບປະມານ ແລະ ອື່ນໆ.

1.2 ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຂພສ:

ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຂພສ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- ຜູ້ພັດທະນາ ຂພສ ຕ້ອງດຳເນີນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທັງໝົດ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການດຶງດູດການລົງທຶນຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດເຂົ້າໃນເຂດ, ເຂດເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງ ຂພສ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ເຂດປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຕາມແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາ, ເຂດອະນຸລັກ ແລະ ເຂດອື່ນຕາມທີ່ລັດຖະບານໄດ້ຮັບ ຮອງເອົາ.

- ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນ ປະກອບດ້ວຍທາງຫຼວງ, ທາງຊອຍ, ທາງເຊື່ອມຕໍ່ຂອງເຂດ, ລະບົບໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ລະບົບບຳບັດນໍ້າເສຍ, ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ, ຕາຝັງກັນເຈື່ອນ, ທ່າເຮືອ, ດ່ານຂາເຂົ້າ-ອອກເມືອງ, ຕາໜ່າງພາຍໃນເຂດ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ອື່ນໆ ຊຶ່ງມີມາດຕະຖານລະດັບສູງ (ຫຼືກວ່າການກໍ່ສ້າງທູດມາດຕະຖານ ທີ່ລັດຖະບານກຳນົດ).

- ແຫຼ່ງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ພັດທະນາ ຊຶ່ງອາດຈະໄດ້ມາຈາກທຶນຂອງຜູ້ພັດທະນາ, ງົບປະມານຂອງລັດ, ທຶນກູ້ຢືມ, ທຶນຈາກຜູ້ພັດທະນາຮ່ວມກັບລັດ ຫຼື ລາຍຮັບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການບໍລິຫານ ຂພສ ຕາມອັດຕາສ່ວນການແບ່ງປັນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ.

1.3 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພັດທະນາ:

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພັດທະນາ ຂພສ ຕ້ອງຕິດພັນກັບໜ້າວຽກທີ່ສຳຄັນດັ່ງນີ້:

- ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວາງແຜນການພັດທະນາ ຂພສ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ (ໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະ ຍາວ) ພ້ອມກັບການປະເມີນ ແລະການວິໄຈຜົນໄດ້ຮັບ.
- ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການພັດທະນາ ຂພສ ລວມທັງກົນໄກການປະສານງານກັບຂະແໜງການຕ່າງໆ.
- ການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ມາດຕະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

- ການພັດທະນາ ຂຸມສ ດ້ວຍລະບຽບກົດໝາຍ ແລະແຜນການຈັດສັນເຂດພື້ນທີ່.
- ການຄົ້ນຄວ້າເພື່ອສ້າງກົນໄກການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານ ແລະ ການເງິນຂອງ ຂຸມສ ໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້.
- ການພົວພັນຮ່ວມມືດ້ານເຕັກນິວິຊາການ ແລະ ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນກັບສາກົນ.

ສິ່ງທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່:

ອາຍຸສຳປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອພັດທະນາ ແມ່ນອີງຕາມປະເພດ, ຂະໜາດ, ມູນຄ່າການລົງທຶນ, ເງື່ອນໄຂ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກຂອງກິດຈະການຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ, ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ 50 ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງກັບລັດຖະບານ¹

ພາຍຫຼັງທີ່ຜູ້ພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດຈາກລັດຖະບານແລ້ວ, ຜູ້ພັດທະນາຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນແມ່ບົດພັດທະນາ ເຊັ່ນ: ແຜນໄລຍະສັ້ນ, ແຜນໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ, ກຳນົດແຜນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ, ເຂດວັດທະນາທຳ, ແຜນດຶງດູດການລົງທຶນ ຫຼື ແຜນງົບປະມານ ແລະ ອື່ນໆ. ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຕ້ອງເປັນໄປຕາມແຜນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ພ້ອມທັງຮັບປະກັນໂຄງການການກໍ່ສ້າງໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ໄດ້ມາດຕາຖານ. ນອກຈາກນີ້ກໍ ຕ້ອງຮັບຮ້ອນຂຶ້ນແຜນຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ, ເພື່ອພັດທະນາຕົວເມືອງໃຫ້ກາຍເປັນຕົວເມືອງໃໝ່ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃກ້ກັບເຂດເສດຖະກິດ

ຂຶ້ນແຜນການນຳເຂົ້າວັດຖຸອຸປະກອນ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອປະຕິບັດນະໂຍບາຍຫຼຸດຜ່ອນ ພາສີອາກອນ. ເປັນທີ່ແນ່ນອນຢູ່ແລ້ວວ່າ ຜູ້ພັດທະນາຈະຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດຕາມແຜນແມ່ບົດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເຂດ. ແນວໃດກໍຕາມ, ການພັດທະນານັ້ນຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສ່ອງຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການສະເພາະ ແລະ ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດຕ້ອງໄດ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ການປະສານສົມທົບກັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງໄດ້ລາຍງານໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາມກົນໄກທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານຮັບຊາບເປັນແຕ່ລະໄລຍະຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ, ຊຶ່ງເກີດມາຈາກການພັດທະນານັ້ນ ຜູ້ພັດທະນາຕ້ອງໄດ້ຮັບຮ້ອນ ບັບປຸງແກ້ໄຂ ຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວນັ້ນ ໃຫ້ທັນເວລາ ແລະ ກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິໂດຍໄວ.

ພິເສດ. ອີກປະເດັນໜຶ່ງທີ່ຜູ້ພັດທະນາຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຄືໃນການພັດທະນານັ້ນ ຜູ້ພັດທະນາຕ້ອງໄດ້ຈົ່ງພື້ນທີ່ 20% ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດໃຫ້ເປັນພື້ນທີ່ສີຂຽວ ເພື່ອນຳໃຊ້ໃນສາທາລະນະປະໂຫຍດ.

2. ການລົງທຶນໃນ ຂຸມສ

ການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ໃນ ຂຸມສ: ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນຢູ່ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຫຼື ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນແລ້ວໃຫ້ ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂຶ້ນທະບຽນຕໍ່ ຄະນະບໍລິຫານ ຫຼື ສະພາບໍລິຫານຕາມແບບຟົມທີ່ແຕ່ລະເຂດໄດ້ກຳນົດອອກ.

¹ ມາດຕາ 61, ກົດໝາຍວ່າການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016

ຜູ້ລົງທຶນສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດໂດຍຜ່ານໂທລະສານ, ຈົດໝາຍອີເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ຍື່ນໂດຍກົງຕໍ່ຫ້ອງການປົກຄອງ ຂຸມພູ.

- ການພິຈາລະນາອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດໃນ ຂຸມພູ: ຄະນະບໍລິຫານ ຫຼື ສະພາບໍລິຫານ ຂຸມພູ ດຳເນີນການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂຶ້ນທະບຽນໂດຍຜ່ານການກວດກາເອກະສານປະກອບ ຂຶ້ນຕອນ ແລະ ກຳນົດເວລາຕາມທີ່ ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນລະບຽບການ ຂຸມພູ, ຄູ່ມືຂອງການລົງທຶນ ໃນ ຂຸມພູ.

- ການອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ: ຄະນະບໍລິຫານ ຫຼື ສະພາບໍລິຫານ ເປັນຜູ້ອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຢູ່ພາຍໃນ ຂຸມພູ, ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດນີ້ ມີລະຫັດເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ, ເມື່ອໄດ້ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ, ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ກິດຈະການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດປະກອບມີ: ກິດຈະການທີ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸມັດ ແລະ ກິດຈະ ການທີ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດສາມາດອະນຸມັດ.

ຊຶ່ງບັນຊີກິດຈະການທີ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ຕ້ອງໄດ້ຂໍການອະນຸມັດ ແລະ ກິດຈະການທີ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດສາມາດອະນຸມັດໄດ້ ແມ່ນໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານສະເພາະ. ກິດຈະການທີ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດສາມາດອະນຸມັດໄດ້ ແມ່ນກິດຈະກຳທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຕ້ອງຂໍອະນຸມັດຈາກຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ. ຊຶ່ງປະກອບມີ 02 ປະເພດດັ່ງນີ້: 1) ກິດຈະການ ທີ່ຕ້ອງຂໍຄຳເຫັນ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາ ແລະ ແຈ້ງຕອບພາຍໃນ ສືບວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບ ຈາກຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ. ຖ້າບໍ່ມີຄຳຕອບພາຍໃນ ສືບວັນ ຖືວ່າເປັນການເຫັນດີ; 2) ກິດຈະການ ທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍຄຳເຫັນ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາ ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດສາມາດພິຈາລະນາໄດ້ເລີຍ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຕາມກົນໄກການບໍລິການປະຕູດຽວ. ຊຶ່ງເອກະສານທີ່ຕ້ອງປະກອບໃນການຂໍລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດມີດັ່ງນີ້:

- 1) ຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ;
- 2) ບົດວິພາກສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຫຼື ແຜນດຳເນີນທຸລະກິດ (ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນ);
- 3) ສັນຍາສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ (ຖ້າຫາກມີການຮ່ວມທຶນ);
- 4) ກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດ;
- 5) ເອກະສານຢັ້ງຢືນຖານະການເງິນ;
- 6) ເອກະສານຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ;
- 7) ເອກະສານຢັ້ງຢືນຖານະບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ;
- 8) ເອກະສານອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ².

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດໃຫ້ລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດນັ້ນ, ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຕ່າງໆຈາກເຂດເສດຖະກິດພິເສດ. ຊຶ່ງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວນັ້ນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບເຂດເປັນຜູ້ກຳນົດ ແລະ ການຕົກລົງກັນລະຫວ່າງຜູ້ພັດທະນາເຂດ ແລະ ລັດຖະບານ, ເຊັ່ນ: ນະໂຍບາຍທາງດ້ານ ພາສີອາກອນ, ນະໂຍບາຍທາງດ້ານແຮງງານ ແລະ ນະໂຍບາຍໃນການນຳເຂົ້າວັດຖຸປະກອນຕ່າງໆ. ການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນແຕກຕ່າງຈາກການ

² ມາດຕາ 28 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ປີ 2018

ລົງທຶນໃນເຂດອື່ນ ເນື່ອງຈາກວ່າເປັນເຂດທີ່ມີກົນໄກຄຸ້ມຄອງພິເສດ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍດ້ານຈາກ ນະໂຍບາຍເຂດ.

ສິ່ງທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່:

ຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂຸມມື ມີສິດໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍພິເສດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດ, ສ່ວນສິດ ແລະ ພັນທະອື່ນໆຂອງຜູ້ລົງທຶນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງ ເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ³.

3. ການບໍລິຫານພາຍໃນ ຂຸມມື

ການພັດທະນາ ໃນ ຂຸມມື ແມ່ນຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂຸມມື ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດຂອງສັງຄົມ, ຮັບປະກັນ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວາມສະຫງົບປອດໄພ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ການບໍລິຫານພາຍໃນ ຂຸມມື ຜູ້ບໍລິຫານຕ້ອງດຳເນີນຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້: 1) ນິຕິກຳສະເພາະ ຂອງ ຂຸມມື; 2) ສັນຍາສຳປະທານລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ; 3) ໂປ່ງໃສ; 4) ສາມາດກວດສອບໄດ້; 5) ປະສິດທິຜົນ; 6) ປອດສານເຄມີ; 7) ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ; 8) ພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນການປະຕິບັດຕາມກົນໄກ ແລະ ລະບົບຫຼັກການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ຍາ ສຳປະທານ ລະຫວ່າງຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ລັດຖະບານ. ຊຶ່ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນນັ້ນ ອາດຈະ ແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ໂດຍສະເພາະ ທາງດ້ານ ພາສີອາກອນ ແລະ ນະໂຍບາຍການນຳໃຊ້ທິດິນຂອງແຕ່ລະ ເຂດອາດຈະແຕກຕ່າງກັນ ເນື່ອງຈາກວ່າ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງ ລັດຖະບານ ຂອງແຕ່ລະໄລຍະແມ່ນມີຄວາມແຕກກັນ.

ຕົວຢ່າງ: ສິດໃນການນຳໃຊ້ທິດິນຂອງຜູ້ພັດທະນາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນການໝາຍວ່າການລົງທຶນ ປີ 2009 ແມ່ນ ໄດ້ໃຫ້ສິດໃນການສຳປະທານທິດິນ ເປັນເວລາ 99 ປີ ແຕ່ປະຈຸບັນນີ້, ກົດໝາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2016 ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ກາຍ 50 ປີ.

ຫຼັກການບໍລິຫານເຂດ ຕ້ອງຮັບປະກັນຫຼັກການຄວາມໂປ່ງໃສ, ສາມາດກວດສອບໄດ້, ແລະ ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີ ສານເຄມີຮົ່ວໄຫຼ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ອີກຫຼັກການໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນການບໍລິຫານເຂດ ເສດຖະກິດພິເສດ ຄື ຫຼັກການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ໝາຍຄວາມວ່າຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນ ການຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ ທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິຊາການ, ແລະ ສ້າງໂຄງການທີ່ສາມາດໃຫ້ ປະຊາຊົນ ຫຼື ສັງຄົມໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ, ແມ່ນການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ. ຊຶ່ງຂັ້ນ ຕອນການພັດທະນານັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ກຳນົດແຜນການ ພັດທະນາໃນການພັດທະນາເຂດຢ່າງຈະແຈ້ງ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກຕໍ່ກັບວຽກ ງານພັດທະນາ ເປັນຕົ້ນແມ່ນນະໂຍບາຍຕ່າງໆ. ນອກຈາກນີ້, ຜູ້ພັດທະນາຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນແຜນໂຄສະນາ ແລະ ດຶງດູດຜູ້ ລົງທຶນເພື່ອມາລົງທຶນໃນເຂດດັ່ງກ່າວ.

ຊຶ່ງການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດນັ້ນ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງປະກອບເອກະສານ ແລະ ແບບຟອມທີ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງ ເຂດກຳນົດໄວ້, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງເຂດ.

³ ມາດຕາ 29, ດຳລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ສະບັບເລກທີ 188/ລບ, ລົງວັນທີ 7 ມິຖຸນາ 2018

ນອກຈາກນີ້, ກໍໄດ້ຮັບນະຍາບາຍທາງດ້ານການລົງທຶນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປລາວ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະ. ນອກຈາກນີ້, ຜູ້ລົງທຶນກໍຈະໄດ້ຮັບສິດ ແລະ ປະຕິບັດຜັນທະຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ ໃນກົດໝາຍວ່າກດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ (ສະບັບປັບປຸງ, ປີ 2016).

ເອກະສານອ້າງອີງ

1. ກົດໝາຍວ່າການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016, ມາດຕາ 61;
2. ດຳລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ປີ 2018, ມາດຕາ 28;
3. ດຳລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ສະບັບເລກທີ 188/ລບ, ລົງວັນທີ 7 ມິຖຸນາ 2018, ມາດຕາ 29.